मन्ति । 'ताः' सर्व्वास्तनूः, 'यजमानः', 'घृतेन', 'प्रीणातु' वर्षयतु । 'नारिष्टयोः' यज्ञस्य नेतारः, यजमानाः नरास्तेषां सम्बन्धिनो नाराः तेष्वतिशययुक्तौ नारिष्टावाग्निवायू, जाठराग्निः प्राणवायुश्च अतिशयेन नरेण सम्बन्धो तयोर्नारिष्टयोर्द्देवयोः 'प्रशिषं' प्रकृष्टं शासनं, 'ईडमानः' स्तुवन्, 'यजमानः' इह 'देवानां', सम्बन्धी सन् 'दैव्ये' देवयोग्ये स्वर्गेपि, 'अमृतः' देवः, 'अभूत्' ॥

(२२) अथ द्वितीयमाह । "यं वां देवा अकल्पयन् ॥ ११ ॥ ऊर्ज्जो भागꣳ शतक्रतू । एतद्दान्तेन प्रीणानि । तेन तृप्यतमꣳहहौ" इति । हे 'शतक्रतू' शतसङ्ख्याककर्म्मनिष्पादकौ नारिष्टौ, 'वां' युवयोः, 'ऊर्ज्जः' रसस्य 'यं भागं', 'देवा 'अकल्पयन्', तत् 'एतत्', इदानीं मया दीयत इति शेषः । 'तेन' दत्तेन, 'वां' युवां उभौ, 'प्रीणानि' प्रीतौ करोमि, 'तेन' भागेन, हे 'अꣳहहौ' अꣳहसः, पापस्य हन्तारौ, युवां तृप्यतम् ॥

(२३) अथ तृतीयमाह । "अहं देवानाꣳ सुकृतामस्मि लोके । ममेदमिष्टं न मिथुर्न भवाति । अहन्नारिष्टावनुयजामि विद्वान् । यदाभ्यामिन्द्रो अदधाद्भागधेयम्" इति । 'सुकृतां' शोभनकर्म्मणां, 'देवानां', सम्बन्धिनि 'लोके', 'अहम्', 'अस्मि' भूयासं, 'मम', सम्बन्धि यत् 'इष्टं' कर्म्म, तत् 'इदं' 'मिथुर्न भवाति' मिथ्या न भवति, अवश्यं फलप्रदमित्यर्थः । 'अहं', 'नारिष्टौ', देवौ 'विद्वान्' तदीयमहिमानं जानन्, 'अनु-